

Mandevilla sanderi (Dipladenia)

rodzina Apocynaceae (mandewila, sundavillea)

Pochodzi z Ameryki Południowej. Mandevilla jest wieloletnim, wiecznie zielonym krzewem (pnączem), ale w naszym klimacie musi zimować w pomieszczeniu.

Cechuje się silnym wzrostem i wymaga stosowania podpórek, gdyż ma wiotkie, długie, rozgałęzione, wijące się pędy. Starsze pędy drewnieją. System korzeniowy jest stosunkowo mocno rozwinięty. Liście ciemnozielone, skórzaste i lśniące ułożone są naprzeciwległe. Mają kształt wydłużony - są owalne, lekko zaokrąglone na końcu, z zaznaczonym nerwem środkowym. Mandevilla kwitnie od maja do października. Ma duże, piękne, różowe z żółtą gardzią, szerokotrąbkowe, lejkowate kwiaty, złożone z pięciu podwiniętych na bokach płatków. Zebrane one są po kilka na krótkich ogonkach i wyrastają z kątów liści. Spotykane są różne barwy kwiatów: białe, czerwone, różowe i żółte. W Polsce najbardziej popularne są rośliny o kwiatach czerwonych. W warunkach domowych roślina nie zawiązuje nasion. Cała roślina jest trująca.

Wymaga stanowiska słonecznego do półcienistego, ciepłego (18–20°C) i wilgotnego. Zimą w okresie spoczynku może być niższa temperatura (ok. 16-18) oraz ograniczone podlewanie. Podłoże powinno być żyzne, próchnicze, przepuszczalne i dobrze zdrenowane. Podlewanie raczej umiarkowane - nie przelewać, a nawożenie w okresie wegetacji raz na dwa tygodnie. Można zraszać liście. Woda do podlewania i zraszania nie może być zimna, raczej odstana lub deszczówka. Przy przesadzaniu roślin, (czego nie lubi), ważny jest dobry drenaż. Z innych zabiegów pielęgnacyjnych można rośliny wiosną przycinać, celem ich zagęszczenia. Należy jednak pamiętać, że zbyt silne cięcie zmniejsza kwitnienie. Także brak światła wpływa na osłabienie kwitnienia. Ma zastosowanie jako roślina ozdobna, uprawiana w pojemnikach. Nadaje się na balkony, tarasy oraz do ogrodów. Rośliny rozmnażamy przez sadzonki wierzchołkowe.